

Мадара, да докаратъ още и построятъ друга — по-малка джамия.

— Нека, — казалъ той, — да има кжде да се моли за менъ

стариятъ ми баща, та дано Аллахъ ми прости грѣховеѣ, които сторихъ отъ неразумие.

Е. Кювлиевъ

КОЙТО ГРОБЪ КОПАЕ ДРУГИМУ — САМЪ ПАДА ВЪ НЕГО.

Народна приказка.

Имало едно време двама братя. Тѣ били много бедни, затова решили, по-малкиятъ да остане вкѣщи, а по-голѣмиятъ да отиде на чужда работа.

Както намислили, така направили. Младиятъ братъ останалъ да се грижи за кѣщнитѣ работи, а голѣмиятъ заминалъ за друго село и се зарилъ у единъ богаташъ.

Уговорили да работи до пролѣтъ. Но богаташътъ му поставилъ още едно условие:

— Ако до пролѣтъ нѣкой отъ насъ се разсърди, ще плати на другия сто жълтици.

— Но азъ нѣмамъ пари! — рекълъ ратаятъ.

— Нищо, вмѣсто пари, ще останеш да ми работишъ десетъ години.

Отначало ратаятъ отказвалъ, но после си помислилъ: „Каквото и да се случи, нѣма да се сърдя, а ако господарътъ ми се разсърди — ще ми даде още сто жълтици“, — и се съгласилъ.